

81- CHUYỆN MA VƯƠNG BA-TUẦN MUỐN ĐẾN NÃO LOẠN ĐỨC PHẬT DƯỚI
CÂY BỒ-ĐỀ

Ngày xưa Đức Phật ngồi dưới cây Bồ-đề, ma vương Ba-tuần dẫn theo tám mươi ức ma chúng muốn đến phá hoại Đức Phật. Khi đến chỗ Đức Như Lai, ác ma nói:

–Này Cù-đàm, người chỉ một mình sao lại ngồi ở đây? Hãy gấp đứng dậy đi đi. Nếu không đi, ta sẽ nắm chân người ném ra ngoài biển.

Đức Phật nói:

–Ta xem thế gian này không ai có thể ném Ta ra ngoài biển được cả. Tiên nhân của người đã có xây cất một ngôi chùa, thọ giới Bát quan trai trong một ngày, cúng dường cho vị Bích-chi-phật một bát cơm, cho nên được sinh ở cõi trời thứ sáu, làm Đại ma vương. Nhưng Ta trong ba a-tăng-kỳ kiếp đầu Ta đã cúng dường vô lượng các Đức Phật, trong a-tăng-kỳ kiếp thứ hai và thứ ba cũng lại như vậy, Ta đã cúng dường các vị Thanh văn và Duyên giác, không sao tính được. Trên toàn địa cầu này chẳng nơi nào mà chẳng có xương cốt của Ta để lại.

Ma nói:

–Này Cù-đàm, người nói ta ngày xưa có giữ giới một ngày, cúng cho vị Bích-chi-phật một bữa ăn, ta tin điều đó là đúng, ta cũng tự biết như vậy, người cũng biết ta, song người tự nói về người như vậy ai chứng biết?

Đức Phật lấy ngón tay chỉ xuống mặt đất nói:

–Mặt đất này sẽ làm chứng cho Ta.

Khi nói như vậy thì toàn quả địa cầu sáu thứ chấn động. Địa thần liền từ Kim cang tế xuất hiện, chấp tay bạch Đức Phật:

–Con là nhân chứng, con đến từ mặt đất này, con thường ở trong đó. Những điều Đức Thế Tôn nói là chân thật, không hư ngụy.

Đức Phật nói với Ba-tuần:

–Nay người trước hết nếu có thể di động được cái bình tầm này thì sau đó mới có thể ném Ta ra ngoài biển được.

Khi ấy Ba-tuần và tám mươi ức ma chúng không thể làm cho cái bình tầm di động, quân chúng ma vương tự rớt ngã la liệt, mắt đỏ đom đóm.

Các Tỳ-kheo bạch Đức Phật:

–Ma Ba-tuần luôn luôn làm não loạn Đức Như Lai, mà không thắng được Như Lai.

Đức Phật nói:

–Đâu phải chỉ có ngày hôm nay đâu, ngày xưa cũng vậy. Ngày xưa ở nước Ca-thi, trong núi Tiên nhân, có vị Tiên chứng được ngũ thông, giáo hóa cho các em thiếu niên ở trong thành Ba-la-nại. Ngài độ cho chúng xuất gia, bảo chúng tu Tiên đạo.

Bấy giờ vị Thần giữ thành này bưng bưng tức giận nói với vị Tiên nhân:

–Người đã vào thành, lại còn độ người. Ta sẽ nắm chân người ném ra ngoài biển.

Khi ấy vị Tiên nhân cầm một cái bình tầm nói với vị thần giữ thành ấy:

–Trước tiên người di động được cái bình này, thì sau đó mới ném ta được.

Vị thần dùng toàn lực mà vẫn không di động được cái bình, nên xấu hổ quy phục vị Tiên nhân.

Vị Tiên nhân lúc ấy chính là thân Ta, còn vị Thần của thành lúc ấy chính là Ba-tuần.

M